

den man som anklager trykker på afstemningsknapperne, også har givet udtryk for deres holdning. Der er nogle, der har den holdning, at man udelukkende skal se på det rent juridiske, nogle har været inde på det rent medmenneskelige osv. Der er mange aspekter i denne sag.

Der skal ikke herske tvivl om, at jeg er af den opfattelse, at denne sag aldrig nogen sinde skulle have været rejst. Jeg mener, at der, som det har været fremme i medierne, måske også var andre tidligere ministre, man kunne have kigget nærmere på. Man skal i hvert fald ikke gå efter, hvem der tilfældigvis er en flink fyr eller ikke, og det håber jeg selvfølgelig ikke vi stemmer efter. Men der er også noget rent medmenneskeligt i denne sag, det kan ikke undgås. Jeg tænker naturligvis på sygdom.

I øvrigt koster denne sag efter min opfattelse alt, alt for meget. Andre sager i Højesteret ved vi bliver nærmest lammet af denne sag. Før eller senere tror jeg – og det tror jeg også at de fleste medlemmer er klar over – at man vil opgive sagen alligevel.

Jeg ved ikke, om man kan sige, at der er nogle medlemmer, der ligesom kryber langs panelerne i denne her sag. Men jeg håber og tror også, at man absolut vil stemme efter sin overbevisning, og jeg er 100 pct. sikker på, at skulle et stort parti som Socialdemokratiet stemme 100 pct. ens, så er jeg af den overbevisning, at alle ikke har været på plads med hensyn til at stemme efter deres overbevisning. Jeg tror ikke på det, og det er selvfølgelig et spørgsmål om tro.

Hermed er det sagt, at jeg håber, at man tænker sig grundigt om, inden vi trykker på afstemningsknapperne, og at man selvfølgelig støtter Fremskridtspartiet i forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Som nyt medlem her i Folketinget er jeg meget, meget tilfreds med at få lejlighed til at tage stilling til den rigsretssag, som verserer imod hr. Erik Ninn-Hansen.

Der er mange gode grunde til at stemme for et forslag om ikke at fortsætte sagen imod Erik Ninn-Hansen. Jeg skal blot nævne to, men først og fremmest skal jeg sige, før jeg nævner de to, at jeg mener, som det tidligere har været nævnt, at det må være ud fra en dybt personlig overvejelse, man beslutter, om man skal stemme ja eller nej til dette forslag, og selvfølgelig ikke ud fra partidisciplinsspunkter, i og med at vi jo hver især er anklagere i sagen.

Jeg vil for det første sige, at en af grundene til,

at jeg synes, man skal stemme for forslaget om at stoppe rigsretssagen, er forholdet i den europæiske menneskerettighedskonvention, som siger, at en tiltalt har krav på en uafhængig og upartisk domstolsprøvelse. Jeg finder, at der er meget stor tvivl om, hvorvidt Rigsretten som institution lever op til de krav, som Danmark har ratificeret, i og med at vi har ratificeret den europæiske menneskerettighedskonvention.

Halvdelen af dommerne i Rigsretten er udpeget af anklagemyndigheden, og derfor mener jeg, at der er stor tvivl om Rigsretten som institution i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention.

Den anden grund er forholdet til retsbevidstheden. Det er således, at berammelsestiden i Højesteret på grund af rigsretssagen er næsten fordoblet, og det betyder, at ganske almindelige danskere får sværere ved i en fart at få tredjeinstansbevilling i deres sager. Det krænker den almindelige retsbevidsthed i Danmark, og derfor mener jeg, at Rigsretten bør standses også ud fra et proportionalitetshensyn, for at man i Højesteret kan få en mere effektiv sagsbehandling.

Men det endelige er altså, at det er en helt personlig overvejelse, og dette er nogle af de grunde, der får mig til at sige, at Rigsretten bør stoppes. Andre har været nævnt tidligere, så der er ingen grund til, at jeg gentager dem. Men jeg synes, at det vil være en brandgod idé at få stoppet denne sag ud fra flere hensyn, bl.a. de to hensyn, som jeg her har nævnt.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Da man i sin tid vedtog rigsretssagen mod Erik Ninn-Hansen, var det uden Fremskridtspartiets stemmer, og jeg har stadig den samme holdning, som jeg havde, den dag jeg stemte nej her i Folketingssalen.

Umiddelbart efter, at rigsretssagen blev rejst, var der masser af udtalelser fra folketingsmedlemmer om, at man burde måske ikke, og de havde taget deres stilling op til overvejelse, men nu var det jo sket osv., osv. Derfor mener jeg, at man skal standse denne sag så hurtigt som overhovedet muligt. Og hvis man endelig vil køre en sådan sag til ende, vil jeg tro, at næsten samtlige trafikministre i dette Folketing de sidste 10 år burde slæbes igennem den samme suppedas, for de har foretaget nøjagtig den samme administration.

Så er der nogle her i Folketinget, der håber på, at Rigsretten standser automatisk, fordi antallet